

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของบทนำ

ความเจริญก้าวหน้าของประเทศ บ่มขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากร เป็นสำคัญ ประชากรที่มีคุณภาพของประเทศย่อมจะทำความเจริญรุ่งเรืองให้แก่ประเทศได้ การที่ประชากรจะมีคุณภาพหรือไม่ก็ขึ้นไม่ใช่ว่าเรื่องที่เกิดขึ้นเองได้ แต่ต้องเกิดจากการพัฒนา ซึ่งการพัฒนาคุณภาพของประชากรทำได้หลายทางด้วยกัน ทางหนึ่งที่ใช้กันแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับกันทั้งหลาย ๆ ประเทศว่าเป็นวิธีการที่ได้ผลดีคือ การให้การศึกษาแก่ประชากร ฉะนั้นการศึกษาด้านอาชีวศึกษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาแก่ประชากรจึงนับว่ามีส่วนสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพของประชากรและพัฒนา ส่งเสริมเพื่อพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า

การอาชีวศึกษา เป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ กันตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม¹ ปัจจุบันการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในประเทศไทยมีทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน สำหรับในระบบโรงเรียนนั้นจะมีหลักสูตรกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนี้

1. การศึกษาวิชาชีพในหลักสูตรประถมศึกษา เนื่องจากนักเรียนในระดับนี้ยังอยู่ในภาวะที่ไม่พร้อมทางสมอง อายุ และร่างกายที่จะประกอบอาชีพได้ หลักสูตรในระดับนี้จึงกำหนดให้เรียนวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพเพื่อเริ่มพัฒนานิสัยรักการทำงานของนักเรียน

2. การศึกษาวิชาชีพในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในภาวะที่จะค้นพบความถนัดของตนเองได้ นักเรียนในระดับนี้จะเลือกวิชาการงาน และอาชีพเพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพตามความถนัดและความสามารถของตน

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 (กรุงเทพฯ :

3. การศึกษาวิชาชีพในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับนี้กำหนดให้เรียนวิชาอาชีพเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร มีทั้งภาคบังคับและเลือก นักเรียนอาจเลือกเรียนได้ตามที่ตนถนัด หรือเป็นประโยชน์ในการไปเริ่มประกอบอาชีพหากไม่ศึกษาต่อ

4. การศึกษาวิชาชีพในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นสำหรับการศึกษาวิชาชีพต่าง ๆ โดยเฉพาะ กำหนดหลักสูตรไว้ว่าจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาต่ออีก 3 ปี ซึ่งได้แก่ เกษตรกรรม พาณิชยกรรม ช่างอุตสาหกรรม คหกรรม ศิลปกรรม เป็นต้น

5. การศึกษาวิชาชีพในระดับที่สูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การศึกษาในระดับนี้มุ่งผลิตกำลังคนในระดับผู้ชำนาญการ เช่น ช่างเทคนิค วิศวกร หรือเทียบเท่า หรือสูงกว่า

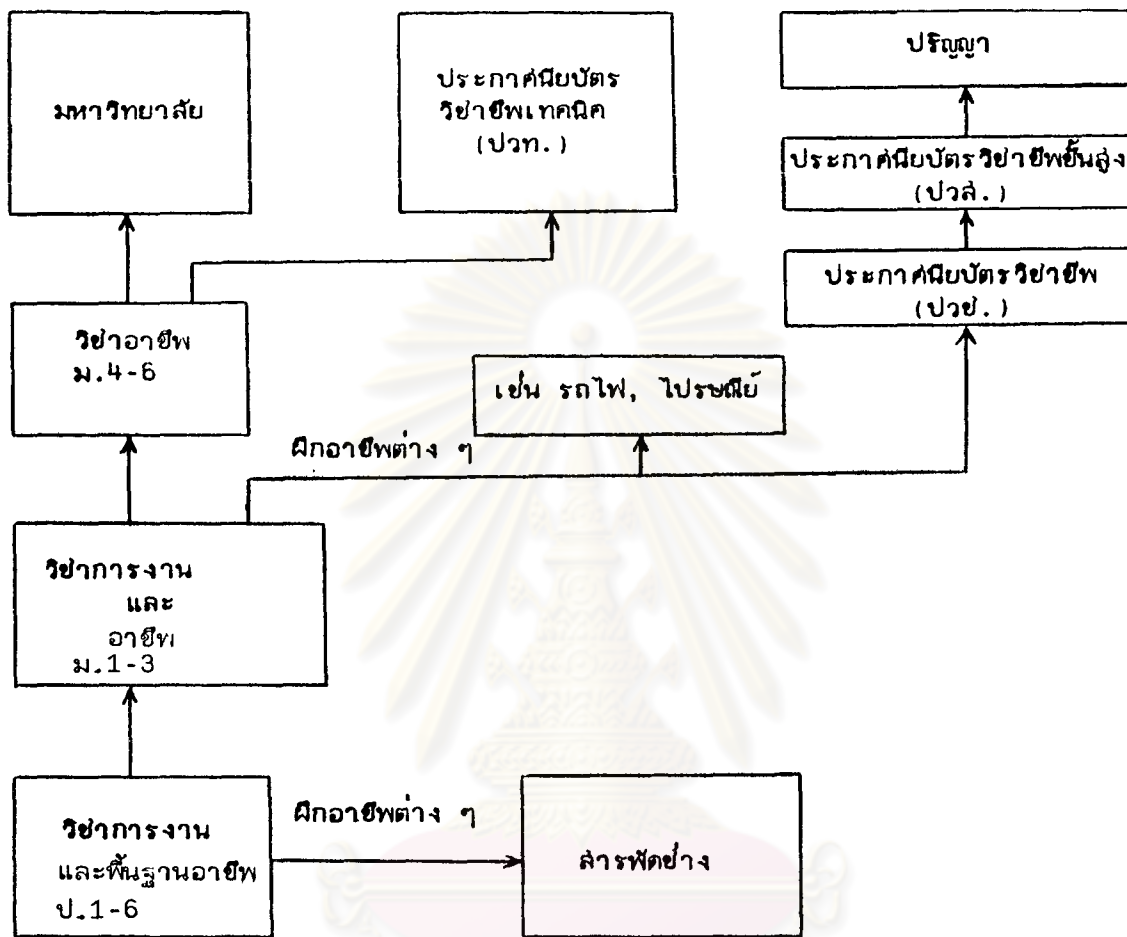
ส่วนการศึกษาวิชาพหุระบบโรงเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปที่มีความพร้อมทั้งร่างกาย สมอง และอายุ ได้มีโอกาสได้ฝึกทักษะในวิชาชีพเฉพาะอย่างตามความถนัดและความสามารถของตน และตามความต้องการของท้องถิ่น การศึกษาวิชาพหุระบบโรงเรียนกระทำโดยเปิดสอนเป็นหลักสูตรระยะสั้น เปิดสอนในสถานฝึกวิชาชีพ ในสถานประกอบการต่าง ๆ ตลอดจนบริการของหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ ซึ่งเข้าถึงท้องถิ่นที่อยู่ของประชาชน การศึกษาประเภทนี้มุ่งฝึกเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไป¹

การศึกษาวิชาชีพในระบบและนอกระบบโรงเรียน ปรากฏตามแผนภูมิดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ วิเวก ปางวุฒินนท์, "การอาชีวศึกษา," รายงานประจำปีกรมอาชีวศึกษา 2522 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2523), หน้า 8-9

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิแสดงการศึกษาวิชาชีพทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน¹

หมายเหตุ "ฝึกอาชีพ" รวมถึงฝึกอาชีพพระยะสั้นจากแหล่งธุรกิจอุตสาหกรรม และสถานประกอบการ
ในท้องถิ่นและสถาบันอื่น ๆ ที่ฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสั้น

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 10

การศึกษาในระบบโรงเรียนมีหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน ภาครัฐบาลมีกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย ภาคเอกชนมีโรงเรียนและวิทยาลัย เอกชนที่อยู่ในความดูแลของกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนนอกระบบโรงเรียน นั้นจะได้จากการเรียนรู้จากพ่อแม่ การฝึกงาน การฝึกอบรมจากหน่วยงานของทางราชการหรือ เอกชน เป็นต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบมีทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ภาครัฐบาลมีกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงกลาโหม และกระทรวงยุติธรรม เป็นต้น ภาคเอกชนมีโรงเรียนเอกชนที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการให้เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นได้

จะเห็นได้ว่าแนวโน้ม ความนิยม และความสนใจของนักเรียนที่จบมัธยมศึกษา ปีที่ 3 (ซึ่งต่อไปนี้จะใช้ มศ. แทน มัธยมศึกษาปีที่) และประชาชนทั่วไปที่จะเข้าศึกษาอบรมทางด้านวิชาชีพมากขึ้น ทั้งแบบในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน เพราะได้มองเห็นคุณค่า ของการศึกษาวิชาชีพว่าสามารถช่วยให้มีงานทำ หรือประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ฉะนั้นนักเรียนที่จบ มศ.3 เป็นจำนวนมากที่ตระหนักเป็นอย่างดีถึงปัญหาที่เมื่อจบ มศ.5 แล้วอาจเข้าศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัยไม่ได้ จึงได้เข้าศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษา ในบางจังหวัด บางท้องที่ ผู้จบ มศ.3 จะสมัครเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนและวิทยาลัยทางด้านอาชีวศึกษาก่อน หากสอบคัดเลือก เข้าศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาไม่ได้ จึงหันกลับไปศึกษาต่อทางด้านสามัญศึกษา คือ มศ.4-5¹

จากรายงานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในชั้น มศ.4 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 *

ปีการศึกษา 2524 ที่กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้รวบรวมไว้ มีนักศึกษาที่จบ มศ.3 และ ม.3 รวมกันทั่วประเทศ 635,040 คน จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษา ต่อในชั้น มศ.4 และ ม.4 ทั่วประเทศ 652,602 คน (รวมผู้จบ มศ.3 ที่ตกค้างในปีก่อน ๆ ด้วย) ซึ่งในจำนวนนี้มีผู้สมัครเข้าศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาในสถานศึกษาภาครัฐบาล 277,279 คน คิด เป็นร้อยละ 42.49 ของผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในชั้น มศ.4 และ ม.4 ทั่วประเทศ แต่สถานศึกษา ภาครัฐบาลสามารถรับนักเรียนเข้าศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาได้เพียง 91,216 คน คิดเป็น ร้อยละ 32.90 ของผู้สมัครเข้าศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้รับการคัดเลือก เข้าศึกษาในสถานศึกษาภาครัฐบาลได้ เข้าศึกษาในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 7

* ตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 ได้ใช้คำว่า ม. สำหรับมัธยมศึกษาปีที่

110,019 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 ของผู้สมัครเข้าศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาในสถานศึกษา
ภาครัฐบาล

การที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน โดยได้มีการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคม ทำให้เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทั้งอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากร
ธรรมชาติและอุตสาหกรรมที่ใช้ผลผลิตทางการเกษตรเป็นพื้นฐาน ทำให้มีการผลิตตั้งธุรกิจขึ้นมาหลาย
รูปแบบเพื่อรองรับการพัฒนาดังกล่าว ความเจริญเติบโตทางด้านธุรกิจและอุตสาหกรรมทำให้มี
ตลาดแรงงานสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาทางด้านผลิตและบริการ และช่างฝีมือต่าง ๆ ซึ่งทำให้ปริมาณ
นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้การอบรมวิชาชีพในระบบ
โรงเรียนที่ผิอยู่ ถึงแม้ว่าจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน โดยรัฐบาลเป็น
ผู้ลงทุนเป็นส่วนใหญ่ และมีเอกชนเข้ามาลงทุนด้วย แต่ก็เป็นส่วนน้อยจึงไม่เพียงพอแก่จำนวนนักเรียน
ที่ต้องการศึกษาต่อเพิ่มมากขึ้น และถ้ารัฐบาลจะลงทุนขยายสถานศึกษาเดิมก็จำเป็นต้องใช้จ่ายเงิน
งบประมาณเป็นจำนวนมาก และยังคงต้องใช้ระยะเวลาานพอสมควร เพื่อขจัดปัญหาดังกล่าว
กระทรวงศึกษาธิการจึงได้อนุมัติให้มีการเปิดการศึกษาภาคค่ำขึ้นในสถานศึกษาบางแห่ง

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการทราบต้นทุนรายหัวระหว่างการศึกษาภาคเช้าและภาคค่ำของ
สถานศึกษาที่ผลิตนักศึกษาด้านอาชีวศึกษา แผนกผลิตบริการ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารทางการศึกษา
เพราะจะทำให้ทราบว่าในการผลิตนักศึกษา 1 คนในการศึกษาภาคเช้าและภาคค่ำนั้นมีต้นทุนราย
หัวเป็นจำนวนเท่าใด เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนทางการศึกษาของนักศึกษาแผนกผลิตบริการ
ในอนาคต ผู้วิจัยได้เลือกวิทยาเขตในสังกัดของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษามา 1 แห่ง
คือ วิทยาเขตผลิตบริการพระนครศรีอยุธยา เพื่อศึกษาถึงต้นทุนรายหัวระหว่างการศึกษาภาคเช้า
และภาคค่ำ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
เนื่องจากเป็นวิทยาเขตที่ผลิตนักศึกษาด้านอาชีวศึกษา แผนกผลิตบริการ ในระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีการเปิดสอนทั้งภาคเช้าและ
ภาคค่ำ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของรายรับและค่าใช้จ่ายของวิทยาเขตพัฒนการพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนรายหัวในการผลิตนักศึกษาพัฒนการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เปรียบเทียบระหว่างภาคเข้าและภาคบ้ายของวิทยาเขตพัฒนการพระนครศรีอยุธยา ในปีงบประมาณ 2523 และ 2524

สมมติฐานของการวิจัย

1. การเปิดการศึกษาภาคบ้ายขึ้น โดยใช้ครู อาจารย์ สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่สถานศึกษามีอยู่แล้ว ทำให้ประหยัดรายจ่ายหรืองบประมาณของรัฐบาล นับว่าเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เนื่องจากปริมาณนักเรียนที่ต้องการศึกษาทางด้านวิชาชีพเพิ่มมากขึ้นทุกปี ทำให้การขยายตัวทางด้านอาชีวศึกษาไม่ทันกับปริมาณนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

2. ต้นทุนรายหัวของการศึกษาภาคเข้าและภาคบ้ายที่เปิดสอนโดยวิทยาเขตพัฒนการพระนครศรีอยุธยานั้นแตกต่างกัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ช่วงเวลาในการวิจัย ใช้ช่วงเวลาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2523 ถึง 2524
2. ปีงบประมาณแผ่นดิน คำนวณเกี่ยวกับปีการศึกษาในทางปฏิบัติ พออนุมานได้ว่าปีการศึกษา กับปีงบประมาณมีช่วงเวลาใกล้เคียงกัน การวิจัยนี้จึงคิดจำนวนนักศึกษาในปีการศึกษา 2523 เป็นจำนวนนักศึกษาในปีงบประมาณ 2523 และจำนวนนักศึกษาในปีการศึกษา 2524 เป็นจำนวนนักศึกษาในปีงบประมาณ 2524
3. ค่าแนครายจ่ายหมวดเงินผลประโยชน์ ออกเป็นหมวดต่าง ๆ เช่นเดียวกับการคำนวณหมวดรายจ่ายตามเงินงบประมาณ
4. การคำนวณต้นทุนการศึกษารายหัวเปรียบเทียบการศึกษภาคเข้าและภาคบ้าย

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แยกตามแผนกวิชาคือ แผนกวิชาการขาย แผนกวิชาเลขานุการ และแผนกวิชาบัญชี ส่วนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แยกตามแผนกวิชาการตลาด แผนกวิชาการเลขานุการ และแผนกวิชาการศึกษา

5. ต้นทุนของที่ดิน อาคารและสิ่งปลูกสร้าง สิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ครุภัณฑ์ ใช้จ่ายราคาตาม รายงานประจำปีที่วิทยาเขตพัฒนการพระนครศรีอยุธยา ได้รายงานส่ง วิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษา ณ วันสิ้นงวดปีงบประมาณ 2524

6. นักเรียนทุกคนใช้บริการของสถานศึกษา ท่านเยี่ยมชมกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยนี้จะสำรวจรายรับของวิทยาเขตพัฒนการพระนครศรีอยุธยา ทั้งจาก เงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินนอกงบประมาณแผ่นดิน โดยเฉพาะเงินงบประมาณแผ่นดินจำแนกออกเป็นหมวดรายจ่ายต่าง ๆ รวม 11 หมวด คือ หมวดเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง เงินอุดหนุน และรายจ่ายอื่น ส่วนเงินนอกงบประมาณแผ่นดิน จำแนกออกเป็นเงินผลประโยชน์ เงินรับฝาก และอื่น ๆ เงินผลประโยชน์จำแนกออกเป็นหมวดรายจ่ายต่าง ๆ เช่นเดียวกับเงินงบประมาณแผ่นดิน

2. ต้นทุนการศึกษารายหัว คิดเฉพาะต้นทุนรายหัวที่สถานเป็นผู้อุ้จ่ายเท่านั้น ซึ่งประกอบด้วยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินผลประโยชน์ โดยจำแนกการวิเคราะห์ออกเป็น 2 กรณี คือ

2.1 วิเคราะห์เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ ค่าใช้จ่ายลงทุน และรายจ่ายงบกลาง

2.1.1 ค่าใช้จ่ายดำเนินการ เป็นค่าใช้จ่ายที่จ่ายจากเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ เงินอุดหนุน และรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายดำเนินการในแต่ละหมวดนี้ แยกพิจารณาได้ดังนี้ ค่าใช้จ่ายดำเนินการของภาคเข้า ได้แก่ หมวดเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ เงินอุดหนุน และรายจ่ายอื่น ส่วนค่าใช้จ่ายดำเนินการของภาคบำม ได้แก่ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ เงินอุดหนุน และรายจ่ายอื่น

2.1.2 ค่าใช้จ่ายลงทุน เป็นค่าใช้จ่ายที่จ่ายจากหมวดครุภัณฑ์ ค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง เนื่องจากนักศึกษาภาคเช้า และภาคบ่ายใช้ครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้างร่วมกัน จึงถือว่าค่าใช้จ่ายลงทุนของภาคเช้าและภาคบ่ายอยู่ในอัตราเดียวกัน

2.1.3 รายจ่ายงบกลาง เป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของข้าราชการ และลูกจ้างประจำ ซึ่งได้แก่ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เงินช่วยเหลือบุตร เงินช่วยการศึกษาบุตร เงินค่ารักษาพยาบาล รายจ่ายงบกลางนี้ถือเป็นค่าใช้จ่ายของภาคเช้าทั้งหมด

2.2 วิเคราะห์เป็นต้นทุนคงที่ และต้นทุนแปรได้

2.2.1 ต้นทุนคงที่เป็นต้นทุนที่จ่ายจากหมวดเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง เงินอุดหนุน และงบกลาง ต้นทุนคงที่ที่ถือเป็นต้นทุนของภาคเช้า ได้แก่ หมวดเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง , เงินอุดหนุนและงบกลาง ส่วนต้นทุนคงที่ที่ถือเป็นต้นทุนของภาคบ่าย ได้แก่ หมวดครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง เงินอุดหนุน

2.2.2 ต้นทุนแปรได้ เป็นต้นทุนที่จ่ายจากหมวดค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าวัสดุ ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค รายจ่ายอื่น ต้นทุนแปรได้ที่ถือเป็นต้นทุนของภาคเช้า ได้แก่ หมวดค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าวัสดุ ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค รายจ่ายอื่น ส่วนต้นทุนแปรได้ของภาคบ่าย ได้แก่ หมวดค่าตอบแทน ค่าวัสดุ ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค รายจ่ายอื่น

ประโยชน์ที่จะได้จากกาวิจัยนี้

1. ทำให้ผู้บริหารของวิทยาเขตพัฒนการพระนครศรีอยุธยาทราบถึงต้นทุนรวมของนักศึกษาภาคเช้าและภาคบ่ายว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด จากการใช้ทรัพยากรของวิทยาเขตพัฒนการพระนครศรีอยุธยาที่มีอยู่แล้ว
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเก็บเงินค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเปิดสอนภาคบ่าย
4. เพื่อเป็นแนวทางที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จะพิจารณาในการสนับสนุน

ช่วยเหลือต่าง ๆ เช่น การคัดสรรงบประมาณ วัตถุประสงค์การ ให้แก่สถานศึกษาที่เปิดสอนภาคค่ำ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาเขตฯ หมายถึง วิทยาเขตพัฒนียการพระนครศรีอยุธยา

วิทยาลัยฯ หมายถึง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

นักศึกษา หมายถึง ผู้เข้ารับการศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ในทุกแผนกวิชาของ วิทยาเขตพัฒนียการพระนครศรีอยุธยา ทั้งภาคเช้าและภาคค่ำ

ต้นทุนการศึกษารายหัว หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่วิทยาเขตพัฒนียการพระนครศรีอยุธยาจ่าย เพื่อให้การศึกษาแก่นักศึกษา 1 คนต่อปีงบประมาณ ต้นทุนรายหัว ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายดำเนินการรายหัวนักศึกษา ค่าใช้จ่ายลงทุนรายหัวนักศึกษา รายจ่ายงบกลางรายหัวนักศึกษา หรือประกอบด้วยต้นทุนคงที่รายหัวนักศึกษา และต้นทุนแปรได้รายหัวนักศึกษา

เงินงบประมาณแผ่นดิน หมายถึง เงินที่ได้รับจัดสรรจากงบประมาณแผ่นดิน

เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน หมายถึง เงินอื่นใดนอกเหนือจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ได้แก่ เงินผลประโยชน์ เงินบริจาค เงินรับฝาก เป็นต้น

ปีงบประมาณ หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 30 กันยายนของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปเป็นชื่อของปีงบประมาณ

รายจ่ายงบกลาง หมายถึง รายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยทั่วไปเบิกจ่าย เช่น เงินเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ เงินย่วย, เงินข้าราชการและลูกจ้าง เงินช่วยเหลือค่าครองชีพข้าราชการและลูกจ้าง ฯลฯ

รายจ่ายตามงบประมาณ หมายถึง รายจ่ายซึ่งกำหนดไว้สำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ แห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ ซึ่งจำแนกออกเป็น 11 หมวดคือ

1. หมวดเงินเดือน
2. หมวดค่าจ้างประจำ
3. หมวดค่าจ้างชั่วคราว

4. หมวดค่าตอบแทน
5. หมวดค่าใช้จ่าย
6. หมวดค่าสาธารณูปโภค
7. หมวดค่าวัสดุ
8. หมวดค่าครุภัณฑ์
9. หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
10. หมวดเงินอุดหนุน
11. หมวดรายจ่ายอื่น

รายจ่ายหมวดเงินเดือน หมายถึง เงินที่จ่ายให้แก่ข้าราชการทุกประเภทเป็นรายเดือน โดยมีอัตรากำหนดไว้แน่นอนในบัญชีถือจ่ายเงินเดือนประจำปีที่กรมบัญชีกลางได้ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว และรวมตลอดถึงเงินที่กระทรวงการคลังกำหนดให้จ่ายในลักษณะเงินเดือน และเงินเพิ่มอื่น ๆ ที่จ่ายควบกับเงินเดือน เช่น เงินเพิ่มค่าวิชา (พ.ค.ว.) , เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) เงินเบี้ยกนดาร์ เป็นต้น

รายจ่ายหมวดค่าจ้างประจำ หมายถึง เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ โดยมีอัตรากำหนดไว้แน่นอนในบัญชีถือจ่ายค่าจ้างประจำที่กรมบัญชีกลางตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว และรวมตลอดถึงเงินที่กระทรวงการคลังกำหนดให้จ่ายในลักษณะค่าจ้างประจำ และเงินเพิ่มอื่น ๆ ที่จ่ายควบกับค่าจ้างประจำ เช่น เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) เงินยังชีพให้แก่ลูกจ้างประจำบางสังกัดในภาคใต้ (ย.ย.ภาคใต้) เงินเบี้ยกนดาร์ เงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น

รายจ่ายหมวดค่าจ้างชั่วคราว หมายถึง เงินที่จ่ายเป็นค่าแรงงานสำหรับการดำเนินงานปกติแก่ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ

รายจ่ายหมวดค่าตอบแทน หมายถึง เงินที่จ่ายตอบแทนให้แก่ผู้ปฏิบัติงานให้ทางราชการ เช่น เงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ ค่าจ้างนอกเวลา ค่าอาหารกลางวันนอกเวลา ค่าสอนพิเศษ ค่ารางวัลกรรมการสอบ เป็นต้น

รายจ่ายหมวดค่าใช้จ่าย หมายถึง รายจ่ายเพื่อให้เกิดมาซึ่งบริการใด ๆ (นอกจากบริการสาธารณูปโภค) รายจ่ายเกี่ยวกับการรับรองและพิธีการ และรายจ่ายเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติงานราชการ

ที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่น ๆ (แก้ไขเพิ่มเติมตามหนังสือที่ สร.0302/2447 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2522) ในกรณีที่มีการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมทรัพย์สิน ถ้าเป็นการจ้างเหมาแรงงาน ของบุคคลภายนอกให้เบิกจ่ายในหมวดค่าใช้สอย แต่ถ้าเป็นการซื้อสิ่งของเพื่อมาใช้ในการบำรุงรักษา หรือซ่อมแซมทรัพย์สิน ให้เบิกจ่ายในหมวดค่าวัสดุ

รายจ่ายหมวดค่าสาธารณูปโภค หมายถึง รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์โทรเลข

รายจ่ายหมวดค่าวัสดุ หมายถึง รายจ่ายเพื่อซื้อสิ่งของซึ่งโดยสภาพย่อมสิ้นเปลือง เปลี่ยน หรือสลายตัวในระยะเวลาอันสั้น รวมทั้งสิ่งของที่ส่วนราชการซื้อมาเพื่อการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซม ทรัพย์สิน

ค่าซื้อสิ่งของซึ่งตามปกติมีอายุการใช้งาน แต่มีราคาหน่วยหนึ่ง หรือซื้อครั้งหนึ่งไม่ เกิน 1,000 บาท ให้เบิกจ่ายในหมวดค่าวัสดุ แต่ถ้าราคาเกิน 1,000 บาท หรือเป็นสิ่งของที่ ระบุไว้ในรายจ่ายหมวดค่าครุภัณฑ์ ให้เบิกจ่ายในหมวดค่าครุภัณฑ์

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการซื้อสิ่งของจากต่างประเทศโดยตรง ซึ่งต้องชำระพร้อมค่าส่งของ เช่น ค่าขนส่งจากต่างประเทศมายังประเทศไทย ค่าภาษีในต่างประเทศ ค่าประกันภัยสิ่งของ เป็นต้น ให้เบิกจ่ายในหมวดค่าวัสดุ

ในกรณีที่บุคคลภายนอกรับจ้างเหมาทำของตามที่กำหนดไว้ในหมวดค่าวัสดุ ให้เบิกจ่าย ในหมวดค่าวัสดุ แต่ถ้าส่วนราชการเป็นผู้ดำเนินการทำของตามที่กำหนดไว้ในหมวดค่าวัสดุ ให้เบิก จ่ายค่าส่งของนั้นจากหมวดค่าวัสดุ ส่วนค่าจ้างเหมาแรงงานบุคคลภายนอกให้เบิกจ่ายจากหมวด ค่าใช้สอย

รายจ่ายหมวดค่าครุภัณฑ์ หมายถึง รายจ่ายเพื่อซื้อหรือแลกเปลี่ยนสิ่งของ ซึ่งตามปกติ มีลักษณะคงทนถาวร มีอายุการใช้งาน ตามตัวอย่างสิ่งของที่กำหนดว่าเป็นครุภัณฑ์ ในกรณีที่ มี ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการตัดแปลงหรือต่อเติมสิ่งของที่กำหนดว่าเป็นครุภัณฑ์ ตลอด จนค่าใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของดังกล่าวจากต่างประเทศโดยตรง ซึ่งต้องชำระพร้อมกับค่าส่งของ เช่น ค่าขนส่งจากต่างประเทศมายังประเทศไทย ค่าภาษีในต่างประเทศ ค่าประกันภัยสิ่งของ เป็นต้น ให้เบิกจ่ายในหมวดค่าครุภัณฑ์

รายการหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง หมายถึง รายการเพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ซึ่งติดอยู่กับที่ดินและสิ่งก่อสร้าง และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการปรับปรุงที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง ซึ่งมิใช่เป็นการซ่อมแซมตามปกติ

รายการหมวดเงินอุดหนุน หมายถึง เงินที่จ่ายเพื่อช่วยเหลือหรือจ่ายเป็นค่าบำรุงแก่องค์การ เอกชน นิติบุคคล หรือกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์

รายการหมวดรายจ่ายอื่น หมายถึง รายการต่าง ๆ ซึ่งไม่เข้าลักษณะรายการหมวดหนึ่งหมวดใดดังกล่าวมาแล้ว และสำนักงานประมาณกำหนดให้อยู่ในหมวดนี้ เช่น เงินราชการลับ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย